

Tárgy: ügyvédi mulasztás (védői tevékenység)

Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa

Ügyszám: **2024.F.112/5.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa **dr. [...]** budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban 2024. március 25. napján tartott nem nyilvános szóbeli tárgyaláson meghozta és kihirdette az alábbi fegyelmi

határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd **nem követett el fegyelmi vétséget**, ezért a fegyelmi eljárást **megszünteti**.

Az eljárás során felmerült költséget a Budapesti Ügyvédi Kamara viseli.

Indokolás:

Az eljárás alá vont ügyvéddel szemben érkezett bejelentés a Budapesti Ügyvédi Kamarához, amelyben a bejelentő – mint volt ügyfele – az eljárás alá vont ügyvéd ügyvédi tevékenységét kifogásolta.

A vezető fegyelmi biztos az előzetes vizsgálatot ügyvédhez méltatlan magatartás és a védelem nem megfelelő ellátása miatt elrendelte és felhívta az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét arra, hogy a vizsgálat lefolytatásához szükséges iratait 8 napon belül köteles, az ügyre vonatkozó észrevételeit pedig jogosult elektronikus úton a kamarának megküldeni.

Az eljárás alá vont ügyvéd a részére küldött felhívásnak eleget téve iratokat csatolt és érdemi védekezést terjesztett elő.

A fegyelmi biztos a tényállás további tisztázása érdekében nyilatkozattételre hívta fel az eljárás alá vont ügyvédet, aki ennek nem tett eleget.

A fegyelmi biztos az előzetes vizsgálati eljárás eredményeként határozatával fegyelmi eljárást kezdeményezett. Álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (továbbiakban: Üttv.) 1. § (3) bekezdésében, illetve az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (továbbiakban: ÜESZ) 8.8., 12.1. és 13.10. pontjában, valamint az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény 159. § (1) bekezdésében foglaltakat, és ezzel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott, 2 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A fegyelmi tanács tárgyalást tűzött ki, amelyen az eljárás alá vont ügyvéd szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, további védekezést írásban sem terjesztett elő.

A fegyelmi biztos a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban foglaltakat változatlanul fenntartotta és középmértéket el nem érő mértékű pénzbírság kiszabására tett indítványt.

A megállapított tényállás:

A bejelentő ellen különösen nagy értékre elkövetett pénzmosás büntette és más bűncselekmények miatt indult eljárás. Az eljárás során védő kirendelése vált szükségessé, így a nyomozó hatóság 2022. 01. 10. napján a bejelentő részére védő kirendeléséről határozott, melynek eredményeképpen a Magyar Ügyvédi Kamara által az eljárás alá vont ügyvéd került kijelölésre.

Az eljárás alá vont ügyvéd kirendelt védőként több eljárási cselekményen megjelent, az eljárásban több kidolgozott írásbeli beadványt, indítványt és fellebbezést terjesztett elő. A nyomozó hatóság 2023. 07. 05. napján az eljárás alá vont ügyvéd védőt – a bejelentő, mint gyanúsított indítványára - a kirendelés alól felmentette.

Az eljárás alá vont ügyvéd a hatóságok felé a kirendelt védőként végzett munkájáról díjjegyzéket, a megállapított kirendelési díjról pedig számlát állított ki, ügyfelével a kapcsolatot a kirendelt védőkre irányadó szabályoknak megfelelően felvette és tartotta, érdekében a megfelelő beadványokat határidőben előterjesztette.

A fegyelmi tanács döntése és jogi indoka:

A bejelentő kézzel írt és a börtönből feladott beadványa szerint az eljárás alá vont ügyvéd kezdetben, mint kirendelt védő járt el az ellene indult büntetőeljárásban, amelynek során közöttük bizalmas viszony alakult ki, majd 2022. 07. 14. napján, az M7 autópálya székesfehérvári pihenőjében tartott személyes találkozó alkalmával ügyvédi meghatalmazás aláírására és 2.000.000.- Ft összegű ügyvédi munkadíj kifizetésére is sor került. Ezen a találkozón a bejelentő előadása szerint részt vett az eljárás alá vont ügyvéd testvére, valamint a bejelentő élettársa is. A bejelentő sérelmezte, hogy a meghatalmazás nem került utóbb a nyomozó hatóság részére becsatolásra, illetve védője az ügyét nem megfelelő alapossggal látta el, egy idő után pedig telefonon is elérhetlenné vált, továbbá a kifizetett munkadíjat nem szolgáltatva vissza a részére.

Az eljárás alá vont ügyvéd részletesen – és időnként meglehetősen nehezen követhetően – előadott védekezésében állította, hogy ügyvédi megbízás közte és a bejelentő között nem jött létre, pénzt tőle nem vett át, az ügyben a képviseletet a kirendelt védőkre irányadó szabályok szerint, azokat kellő gondossággal betartva látta el. Jelezte, hogy az ügyféllel történő kapcsolattartást 2022. évben egészségi állapota, 2023. évben pedig a sérelmére elkövetett információs rendszerrel kapcsolatos bűncselekmény fokozott mértékben korlátozta, de ennek ellenére mindent megtett, hogy a szükséges mértékben rendelkezésre álljon. Nem vitatta, hogy 2022. év júliusában személyes találkozón vett részt a bejelentővel, de állítása szerint erre a folyamatban lévő büntetőeljárásban a védencével szemben elrendelt bűnügyi felügyelet magatartási szabályainak megváltoztatása érdekében került sor, nem azért, hogy ott a megbízás feltételeiről egyeztessenek, vagy azt megkössék.

A Fegyelmi Tanács a fegyelmi tárgyalásra tanúként megidézte a bejelentő akkori élettársát, aki a tárgyaláson nem jelent meg és a beadványában azt is jelezte, hogy ez a jövőben sem áll a szándékában, mivel a bejelentővel megromlott a viszonya.

Olyan okirati bizonyíték (ügyvédi meghatalmazás, átvételi elismervény, bankszámla kivonat, nyilatkozat), amely igazolta volna a bejelentő állítását a pénz kifizetésével, illetve az ügyvédi megbízás létrejöttével kapcsolatban, a fegyelmi eljárás során nem került a Fegyelmi Tanács elé, így a bejelentő állításaival szemben az eljárás során kétséget kizáróan nem lehetett azt igazolni, hogy közte és az eljárás alá vont ügyvéd között megbízás jött létre és a bejelentő ezért ügyvédi díjat fizetett.

Az Üttv. 133. § (3) bekezdése szerint a fegyelmi tanács a határozatában

a) az eljárás alá vont személy felelősségét megállapítja, és büntetést alkalmaz, vagy

b) az eljárást megszünteti,

és dönt az eljárási költség viseléséről.

Jelen fegyelmi eljárásban alapvetően a bizonyítékok szűk köre állt rendelkezésre, amelynek oka az is, hogy a bejelentő – aki azon túl, hogy a bejelentésében leírtakat közölte, nem csatolt egyéb bizonyítékot – jelenleg is jogerős szabadságvesztését tölti, így nem lehetett őt személyesen meghallgatni. A fegyelmi biztos a bizonyítás szűkös lehetőségeit látva éppen ezért hívta fel már a vizsgálati eljárás során az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy nevezze meg azt a személyt, aki őt a találkozóra elkísérte, illetve az eljáró fegyelmi tanács is ezért kísérelte meg az élettárs tanúkénti meghallgatását a tárgyalási szakban.

Ez - a tanúk meghallgatása általi - bizonyítási eljárás ugyanakkor nem járt sikerrel, az eljárás alá vont ügyvéd kíséretében eljáró személy kiléte ismeretlen maradt, a bejelentő egykori élettársa pedig határozottan megtagadta az együttműködést.

A Fegyelmi Tanácsnak a fenti okokból a közvetett, írásbeli bizonyítékokat kellett mérlegelnie és értékelési körébe vonnia. Ilyen közvetett és a fegyelmi biztos által is vizsgált bizonyíték volt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd két beadványán is (2022. 04. 25. és 2022. 08. 26. indítványok kényszerintézkedés tárgyában) meghatalmazott védőként tüntette fel magát. Ezekről a beadványokról jól látható, hogy egymással és az eljárás alá vont ügyvéd egyéb beadványaival formai hasonlóságokat mutató, alapvetően ún. sablon alapján készült iratok, amelyekben nem kellően alapos átnézést követően könnyen benne maradhatnak az eredeti dokumentumban szereplő részletek, ráadásul az áprilisi keltezésű irat időben megelőzi a bejelentő által a meghatalmazás aláírásaként megjelölt időpontot, így perdöntő bizonyítéknak semmiképpen nem lehetett azokat tekinteni. A hivatkozott beadványok mellett több más indítványt és fellebbezést is előterjesztett az eljárás alá vont ügyvéd, amelyeken, mint a terhelt *kirendelt védője* szerepelt, ráadásul a bejelentővel közösen vett részt több folytatólagos gyanúsított kihallgatáson, ahol a nyomozó hatóság is, mint kirendelt védőt tüntette fel. Ezen eljárási cselekményeken a bejelentő – aki nyilvánvalóan olvasta a jegyzőkönyveket, ezt a tényt maguk a jegyzőkönyvek is rögzítik – nem jelezte az eljáró nyomozóknak, hogy a védője immár meghatalmazással jár el, pedig aláírása közvetlenül a „*dr. [...] kirendelt védő*” előnyomatott szöveg közelében helyezkedik el az okiratokon.

A bejelentő a 2022. 09. 15. napján – tehát az állítása szerinti meghatalmazást követően három hónappal később – kelt folytatólagos gyanúsított kihallgatását az alábbi mondattal kezdi: „*Tudomásul veszem, hogy a részemre kirendelt védő egyéb elfoglaltsága okán nem tudott megjelenni.*” Ez a nyilatkozat szintén alátámasztja az eljárás alá vont ügyvéd védekezését, illetve következtetni enged a bejelentő tudattartamára is a védője státuszát illetően.

Ami az ügyvédi munkadíj címén átadott összeget illeti, megállapítható, hogy amennyiben úgy történt volna, ahogyan azt a bejelentő állítja, úgy semmilyen akadálya nem lett volna annak, hogy az átadott pénzüsszegegről helyben az adójogszabályoknak megfelelő számlát, vagy legalább kézzel írt átvételi elismervényt kérjen és kapjon, mint ahogyan annak sem, hogy az ügyvédi meghatalmazásból másodpéldányt kapjon. A bejelentő a kihallgatási jegyzőkönyvekben szereplő saját előadása alapján kvalifikált személy, aki cégek alapítását, illetve átírását szervezte, irányította, bankszámlák megnyitásában, illetve pénzügyi műveletekben segédkezett. Mindezek alapján az, hogy a pénz általa történt kifizetését semmilyen okirattal nem igazolta, szintén gyengítette a bejelentő előadásának hitelességét.

A bejelentésben szereplő állítások közül a bejelentő szavahihetőségét leginkább megkérdőjelező részek abban a körben merültek fel, amelyeket végül a fegyelmi biztos nem is tett a „vád” tárgyává. A bejelentő ugyanis hivatkozott arra, hogy védője hanyagul képviselte, illetve elérhetetlenné vált az ő és élettársa számára. Ezzel szemben megállapítható és okirattal igazolható – a fentiekben már hivatkozott számos védői beadványon, illetve a védő személyes részvételével zajló kihallgatásokon túl –, hogy az eljárás alá vont ügyvéd még 2023. 02. 28. napján is kezdeményezte a terheltet (akkor már más ügyben) fogva tartó BV intézetnél a Skype kapcsolaton keresztüli ügyvédi beszélő lehetőségét. Rögzíteni szükséges, hogy a bejelentővel szemben indult büntetőeljárást 2022. 11. 30. napján a BRFK külföldi jogsegély iránti megkeresés szükségessége miatt 12 hónapra felfüggesztette, így az ügyvédi beszélő kezdeményezésekor a védőnek aktuális intézkedni valója bizonyosan nem volt az ügyben, ennek dacára mégis tartotta a kapcsolatot ügyfelével.

Összegezve a bizonyítékok értékelését, a Fegyelmi Tanács nem találta kétséget kizáróan bizonyítottnak az eljárás alá vont ügyvéd terhére rótt fegyelmi vétségeket. A bejelentő egyszeri állítása több ponton ellentmondásba került a rendelkezésre álló okiratok (köztük számos közokirat) tartalmával, egyéb, azt alátámasztó bizonyíték pedig nem került feltárára a bizonyítás során, így az eljáró tanács egyetlen helyes és megalapozott döntést hozhatott csak, az pedig a fegyelmi eljárás megszüntetése az eljárás alá vont ügyvéddel szemben.

Az eljárás megszüntetésére tekintettel a jelen eljárással felmerült költséget a FESZ 40.6. pontja alapján a Budapesti Ügyvédi Kamara viseli.

A Fegyelmi Tanács határozata 2024. május 14. napján jogerős.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2024. F. 112.)